Aº. 1828. Nº. 77

LEYDSCHE COURANT.

VRIJDAG DEN 27 JUNIJ.

TURKYE.

KONSTANTINOPOLE den 31 Mei. De Heer *van Zuilen*, Minister der Nederlanden, heeft dadelijk over Korfu naar Smyrna de uitnoodigings-brief van den Reis-Effendi aan de Gezanten van Frankrijk en Engeland verzonden; en er eene door hem opgestelde confidentiele memorie bijgevoegd. De Reis-Effendi had, bevorens den gezenden brief uit te vaardigen, den Heer *van Zuilen* vier vragen, betrekkelijk de overeenkomst van den 6 Julij en den inval der Russen in het Turksch grondgebied, voorgelegd, ten einde naauwkeuriger kennis te bekomen van de betrekkingen van Frankryk en Engeland met Rusland, bij de uitbarsting van den oorlog tusschen de Porte en eene der verbondene partijen ter bevrediging van Griekenland.

De Minister heeft schriftelijk geantwoord, dat de oorlog van Rusland eene geheel afzonderlijke zaak van de bevrediging was, waaraan Engeland en Frankrijk niet het minste deel namen; maar dat die Mogendheden, in overeenstemming met Rusland, onveranderlijk de overeenkomst van den 6 Julij 1827 als den grondslag van alle de onderhandelingen bleven erkennen. Na deze verklaring en verscheidene conferentien met de Drogmans van Pruissen, de Nederlanden en Sardinie, besloot de Reis-Effendi om den bovengemelden brief te schrijven.

In den toestand der hoofdstad is geene verandering voorgevallen. De Hatti-Sheriff, door den Sultan naar de provincien gezonden om eene algemeene wapening te bevelen, is zeer kort, en zal onverwijlt door een uitgebreider manifest gevolgd worden.

Uit het Pachalik van Erzerum heeft men de tijding ontvangen, dat er sedert het aanrukken der Russen een opstand uitgebarsten was. Deze gebeurtenis heeft bij den Divan eene groote ongerustheid verwekt, en men moet zich niet over het gerucht verwonderen, dat *Husney*-Bey volmagt bekomen heeft om met de Russen in onderhandeling te treden.

De Grieken hebben bij de Dardanellen vier rijk beladene schepen genomen. Sedert is *Tahir*-Bey met eenige oorlogschepen afgezonden om de Dardanellen te bewaken.

De Heer *Ottenfels*, Internuncius van Oostenrijk, heeft de tijding der uitnoodiging aan de Gezanten van Frankrijk en Engeland te Korfu gedaan, door eenen koerier naar Weenen overgezonden, ten einde zijn Hof te berigten van de geneigdheid, welke de Porte meer en meer aan den dag legt om na te geven.

De brief van uitnoodiging luidt aldus:

„ *Konstantinopole den* 28 *Mei* 1828.

„ Daar de bevestiging der banden van vriendschap en goede verstandhouding, die sedert zoo langen tijd de Porte met de Hoven van Frankrijk en Engeland verëenigd, altoos het voorwerp geweest is der standvastige pogingen van dit Rijk, kon men het vertrek hunner gezanten niet voegzaam erkennen, en heeft de noodlottigheid van dat vertrek onze vriendschap gesmart, de verlenging dier verwijdering grieft ons niet minder. De toestand der zaken bewijst nogtans middagklaar, dat ter beantwoording aan de goede gevoelens en het toegenegen voornemen, welke de Porte ten allen tijde bezielden, de Hoven van Frankrijk en Engeland van hunnen kant altoos opregtelijk gewenscht hebben om met haar de gelukkigste eensgezindheid te handhaven. De tijding van de terugkomst der gezanten te Korfu heeft een zeker bewijs en een plegtig getuigenis van hunne vriendschap opgeleverd, en bij ons eene levendige vreugde verwekt. Deze gebeurtenis beweelt ons den eersten stap te doen, om, overeenkomstig de goede verstandhouding die tusschen ons heerscht, den weg der onderhandelingen te openen en de betrekkingen der gelukkige overeenstemming te hernieuwen, daar zoo wel uwe vroegere als latere verklaringen bewezen hebben, dat de eerste en laatste wensch zoo wel van Frankrijk als van Engeland en hunne waarlijk regtschapene bedoelingen eenigtijk strekken om de waardigheid en het welzijn der Verheyene Porte, hunne oude vriendin, te handhaven, en de souvereiniteitsrechten dezer magt te bewaren. Vermits nu het stelsel en het gedrag der Verheyene Porte ten allen tijde gegrond zijn geweest op het goede regt en de regtvaardigheid, en het algemeen bekend is, dat zij steeds eene trouwe Bondgenoot was, dat zij hare zaken altoos naar de heilige wet regelde, en nimmer gedaald heeft, dat men, ten opzigte van hare vrienden, eenigen inbreuk op de bedingen der tractaten en op de wetten eener opregte vriendschap maakte, heeft men inderdaad de bovengemelde scheiding beschouwd, als weinig strokende met de vriendschapsberrekkingen der beide Hoven. Daar nogtans deze gebeurtenis aan hunne oude en regtschapene vriendschap geen nadeel toebrengen kan, en daar en boven het genoegen van zich weder te zien, hetwelk vrienden na eene scheiding smaken, altoos toegebragt heeft, om hunne verknochtheid te hernieuwen, en de banden hunner vereeniging vaster aan te halen; daar buiten dien de eerste en laatste wensch zoo wel als het zuiver oogmerk den Porte slechts strekken om den weg der regtschapenheid en regtvaardigheid te volgen en de rust harer onderdanen te bewaren, en eindelijk het regtvaardig en welwillend oogmerk der beide Hoven, die de oude en toegenegene vrienden van het Ottomannisch Gouvernement zijn, volstrekt hetzelfde doel hebbende, in den gevalle Medan dat de gezanten te Konstantinopole temg mogten komen, om door vriendschappelijke conferentie en eene opregte overeenstemming de zaken, welke tusschen ons en naar de zuivere inzigten en gunstige oogmerken des respective Staten behandeld zijn, tot eenen gelukkigen uitslag te leiden, is er geen twijfel, of zij zouden door de Verheyene Porte met alle mogelijke achting en welwillendheid ontvangen worden.

Overeenkomstig deze verklaring verwachten wij met het levendigst ongeduld de terugkomst van Uwe Excellentien in deze hoofdstad. Het is om er u kennis van te geven, dat wij u dezen brief schrijven, en tevens, om u de bijzondere achting die wij u toedragen. Uw vriend hoopt, dat, wanneer U Exc. met Gods geleidheid, dezen brief zullen hebben ontvangen en er den inhoud van overwogen, zij al hunnen welwillenden ijver zullen aanwenden om het gebouw der volmaaktste verstandhouding te vestigen.

GRIEKENLAND.

EGINA den 18 Mei. De fondsen der bank beloopen thans 87,320 harde piasters.

Ten einde aan Griekenland eene geregelder administratie te geven, heeft de President den Peloponesus in zeven Departementen verdeeld, te weten: Argolide, Achaje, Elis, Opper-Messenie, Neder-Messenie, Lakonie en Arkadie. De eilanden maken zes Departementen uit, de Noordelijke Sporaden, de Oostelijke Sporaden, de Westelijke Sporaden, de Oostelijke Cycladen, de Middelste Cycladen en de Westelijke Cycladen. Het vaste land zal op dezelfde wijze verdeeld worden, naarmate her de gebeurtenissen van den oorlog zullen toelaten.

— De Albanezen blijven in hunnen opstand te Coron volharden. Men verzekert, dat zij te land twee Afgevaardigden naar den President gezonden hebben; het doel en de uitslag der zending zijn nog niet bekend.

— De blokkaden der vestingen van Messenie worden hoe langs zoo meer gestrenger. De verbondene oorlogschepen hebben de equipagie der Egiptische korvet, welke met Grieksche gevangenen aangehouden was, aan wal gezet; waaruit men besluit, dat de korvet prijs is verklaard.

— De Grieksche Bisschoppen, met het overbrengen van den herderlijken brief des Patriarchs te Konstantinopolen belast, zijn, na een klein verblijf bij *Ibrahim*-Pacha, naar Modon en Napoli-di-Romania vertrokken; maar bij hunnen togt door de distrikten van Kalamata, Leondari en Imblakia, door den Prefekt aangehouden, die dezelven naar den President van Griekenland heeft laten voeren.

— Tijdingen uit Prevesa van den 28. melden, dat de Seraskier nog altoos te Arta was; dat volgens berigten van eenige Grieksche reizigers, de Grieken den 23 Mei eenen nieuwen aanval tegen Anatolico gedaan hadden, en waarschijnlijk die plaats zouden bemeesterd hebben, indien niet een Grieksche sloep met buskruid en kogels beladen, door eene daarop gevallene Congreefsche vuurpeil, van het schip des Generaals *Church* geworpen, in brand geraakt, en met al de manschappen, die er zich op bevonden, in de lucht gesprongen was.

PORTUGAL.

LISSABON den 7 Junij. Te Guarantes is het leger, onder den Generaal *Sarabaya*, voor Don *Pedro*, optrekkende, voor het eerstemaal handgemeen geweest met dat van den Infant Don *Miguel*, onder de bevelen des Generals *Teixeira* en *Mesquitela*. Het laatstgemelde is op de vlugt gedreven. Don *Miguel* makte zich, zoo men zeide, gereed om naar Elvas te vertrekken, eene vesting bij de grenzen van Spanje gelegen, waar zich binnen weinige dagen het hoofdkwartier bevinden zoude.

Overigens werd Lissabon door alle de rampen der omstandigheden geteisterd: gedwongene geldleeningen, buitengewone requisitien, gevangenemingen, verbanningen, enzo enz.

— Een Engelsche oorlogsbrik, den 4. in den morgen van Porto vertrokken, is hier den 5 aangekomen, met brieven voor alle de diplomatieke agenten bij den Infant Don *Miguel* gecrediteerd. Allen hebben daarop weinige uren daarna geantwoord, en de brik is in den avond van den dag zijner aankomst weder onder zeil gegaan.

Tot nu toe is de inhoud der brieven niet bekend. Men heeft slechts opgemerkt, dat sedert derzelver ontvangst de Ministers van Rusland en Denemarken de wapenen van hun Gouvernement van de gevels hunner hotels hebben doen wegnemen, en het gerucht verspreid zich, dat de vreemde Gezanten zich naar Porto begeven zouden.

De kleine vloot van een korvet en twee brikken, die te Farro lag, is van daar naar Porto gestevend, met al de zoogenaamde constitutionelen van eerstgemelde plaats aan boord, die zich, op het vernemen van de nederlaag der linietroepen, daarop voorzigtigheidshalve ingescheept hadden.

[De brieven te London uit Lissabon tot den 15 Junij, met het stoomschip *Mateor* ontvangen, maken, volgens

(*Het vervolg op den kant van deze blada.*)

geschet voorzien, de vergevering door eene omtoeloking te moeten, en de vrijheid door de vestingwerken van Izaksha Bodek. Deze stelling moet men bemeesteren om den overtogt te kunnen volvoeren.

De Turksche vlotille, van Ismaël en Braïla, zich voor den boeg van den Kommandeur, en zoud vervolgde zich de Keizer bij dezelven. Na de noodige bevelen gegeven te hebben om den vijand van den regenoever liggenden over te verdrijven, begaf Z. M. zich naar het kamp door de legementen van *Czerniwoy* achter batterijen, door heuvelen bekroond en van zwaar

DUITSCHLAND.

BERLYN den 20 Junij. Het regeringsblad deelt thans nader het laatst berigt van het oorlogstooneel mede, uit het leger bij Schumnow, in dato den 8 Junij ontvangen. Het blijkt daaruit, dat de overgang over den Donau, in plaats van op vier punten zoude slaan of stoot voltooid te zijn, hoe slechts op één punt, tusschen Isaktsha en Tutkska, met spoedige overwinning zwarigheden begonnen is. Volgens dat rapport had men eenen dijk door den buiten zijne oevers gezegen Donau gemaakt, op den afstand van ongeveer vier wersters, en dus doende den oever bereikt waar men de brug moest slaan; maar de vijand had zich inmiddels op den anderen oever tot aan de poort van Izaksha verschanst en naar het kamp door de legementen van *Czerniwoy* (*Het vervolg op de volgende blada.*)

De *Mercur* heeft den Russischen Gezant met dezelfs gevolg te Londen overgebragt.

De laatste berigten, aldaar uit Oporto ontvangen, waren van den 4 Junij. De zaken stonden en genoegzaam op denzelfden voet. Met wijk, dat Almeida en Abrantes zich voor Don *Pedro* verklaard hadden, en men vernam, dat Opper-Beira door grieven verontrust werd. De troepen voor Don *Pedro* trokken naar Coimbra en van daar naar Capdiera, waar men zich wielde, dat den 10 Junij 7000 man zouden vereenigd zijn en alsdan daar mede den weg naar Lissabon te kunnen inslaan. Naar de bijzondere ontvangene berigten schijnt echter die togt uitgesteld te zijn, omdat men het geraden had geoordeeld, zich voorerst niet te verre van Oporto te verwijderen.]

en *Putnam* bezet. Men vierde er eenen plegtigen dienst om den bijstand des Allerhoogsten af te smeken. Den 8sten, ten één uur na middernacht, bevolgd de Keizer zich op eene hoogte bij het begin van den dijk, welke naar den Donau voerde. Met het aanbreken van den dag begon eene aangevoerde batterij van 24 stukken 12 ponders, tegelijk met het geschut der kleine vloot, los te branden. De Turken beantwoordden het vuur hevig. Des niet te min gingen de troepen scheep, waarbij de Hettman der Zaporogen kozakken, die zich met zijne troepen op dat punt plaatst de bescherming van den Keizer was komen stellen, zich met zijne ligte schuiten en hare equipagien voegde. Men moest het Turksche geschut trotseren en door diepe moerassen waden; maar men kwam alle hinderpalen te boven. Te 11 uren werden de vijandelijke batterijen, waarvan er eene in de lucht sprong, bemeesterd, en 8 bataillons met eenige stukken geschut ontscheept. De vijand vlugtte binnen de vesting Izakska, na een harer voorsteden te hebben in brand gestoken. De Turken hebben 12 kanonnen, 2 mortieren en een houwitser verloren. Het verlies der Russen zou slechts 50 man bedragen; dat van den vijand wist men niet.

Gedurende dat roemrijk gevecht waren de Russen onder het vuur van den vijand den Donau overgetrokken. Nu, dat de beletselen, welke zich tegen het maken van eene brug voordeden, opgeheven waren, dacht men dezelve binnen twee of drie dagen voltooid te hebben. Op het oogenblik van het rapport maakten de Russen, op de door den vijand verlatene hoogten, de hoodige werken om de brug te dekken.

FRANKRYK.

PARIJS den 22 Junij. In de zitting der Gedeputeerde Kamer zijn gisteren de rapporten over onderscheidene verzoekschriften uitgebragt.

Dat van den Heer *Sirieys*, de verzachting van het lot der slaven verzoekende, werd belangrijk door de improvisering van den Minister van Marine. Reeds had de Heer *Puymarin* het woord gevraagd, maar vond het spreekgestoelte door Z. Exc. bezet.

„Ik heb reeds gezegd," sprak de Minister, „en ben genoodzaakt het te herhalen, dat men zoo min mogelijk over de Koloniën van deze tribune behoorde te spreken. Ik heb gezegd, dat men in het geheim van het Kabinet de vraag, hoe het lot der slaven te verzachten, moest behandelen, de middelen beramen om de belangen dergenen die bezitten en dergenen die arbeiden te vereenigen. Mijnheeren, ik zal aan de Kamer slechts eene enkele aanmerking maken; ik zal haar eene tijding mededeelen, welke ik zoo even ontvang, en ik hoop dat deze enkele tijding alle redevoering zal doen zwijgen, alle onvoorzigtig woord stuiten zal. Ik heb de tijding ontvangen, dat in eene provincie aan gene zijde der zeeën zes honderd zwarten in opstand gekomen zijn. De blanken zijn vermoord, misdaden, die aan St. Domingo herinneren, zijn gepleegd; de opstand is gedempt; maar het bloed heeft gestroomd. Mijnheeren, in naam der menschelijkheid, dat wij van deze tribune niet over de Kolonien spreken!" De discussien werden gesloten, en het rekwest, overeenkomstig de conclusie van het rapport, naar den Minister van Marine verzonden.

De Heer *Heyde de Neuville* verklaarde vervolgens van zijne plaats, om de ongerustheid te stillen, die de aangekondigde tijding scheen te verwekken, dat de kolonie, waar dit plaats had geene fransche was; het gebeurde te Bahia in Brazilie.

De Heer *Sade* bragt het rapport uit over vijf verzoekschriften de congregatie der Jezuiten ten onderwerp hebbende.

Op het eerste van eenen Heer *Felix Mercier*, die eenvoudig weg wilde, dat men van den voormaligen President van het ministerie rekenschap zoude vragen, opzigtens de verzending van het rekwest des Graafs *Montlosier*, door de Kamer der Pairs aan hetzelve gedaan, werd de orde van den dag voorgesteld en gedecreteerd. Maar omtrent de vier anderen weidde het rapport breeder uit en eindigde aldus: „Zoodanig waren de aanmerkingen, welke de Commissie u laatstleden Zaturdag zoude hebben moeten in overweging geven. Sedert dat tijdstip is van wegen het Gouvernement de ordonnantie verschenen, welke gij kent.

„De beteugelende maatregelen door hetzelve genomen, zijn der Commissie genoegzaam voorgekomen. Wij wenschen geene nieuwe gestrengheden, maar uwe Commissie heeft gevoordeeld u te moeten voorstellen, om den door het Gouvernement genomen maatregel met al uw constitutioneel gezag te ondersteunen, door de verzoekschriften aan den Zegelbewaarder te verzenden, voor zoo ver het betreft de verkrachting der wetten ter zake der toelating in Frankrijk van niet geautoriseerde Monniken-orden, ter zake van onwettige toelating dier orden tot het bestuur van onderscheidene etablissementen van openbaar onderwijs."

De Heeren *Conny* en *Sainte Marie* bestreden die conclusie zeer hevig en wenschten, dat men tot de orde van den dag overging. De Heer *de Montebel* wilde, dat men de verzending naar den Zegelbewaarder verwierp, maar die naar den Minister van Openbaar Onderwijs bewerkstelligde en deszelfs aandacht vestigde op de noodzakelijkheid, om het onderwijs der universiteit in overeenstemming te brengen met de constitutionele instellingen en de openbare vrijheden, die zij verzekerden.

De Minister van Marine en van Kerkelijke Zaken verdedigden tusschen beiden de aangevallene Koninglijke ordonnantien, en de verzending naar den Zegelbewaarder en den Minister van Openbaar Onderwijs werden, overeenkomstig de conclusie van het rapport, gedecreteerd.

— Den 18den meldde zich aan het Paleis des Konings te St. Cloux een man, naar zijne uitterlijke kleeding te oordeelen, tot de klasse der handwerksliedan behoorende. Hij werd niet tot Zijne Maj. toegelaten, zoo als hij verzocht, en begaf zich daarop naar eene herberg, waar hij, ten gevolge van zijne beleedigende uitdrukkingen omtrent den Koning en het Koninglijk geslacht, aangehouden werd. Men vond bij hem twee met kogels geladen pistolen, en in zijne zakken los kruid en kogels. Hij verklaarde *Pernet* genaamd te zijn en gaf zijne woonplaats op, waar men, bij onderzoek, mede eene menigte kruid en kogels vond. Bij het eerste verhoor is gebleken, dat hij een krankzinnige is, reeds eenmaal wegens oproerige kreeten veroordeeld, geweest.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 24 Junij. HH. KK. HH. de Prins en Prinses *van Oranje* zijn gisteren morgen, met Hoogstderzelver kinderen en gevolg, naar Soestdijk vertrokken.

— Naar men vernoemt, vertrekt heden avond Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden* naar het Loo; om Donderdag in deze residentie terug te keeren. Men wil, dat Z. K. H. zich derwaarts begeeft, om tegenwoordig te zijn bij de verloving van H. K. H. Prinses *Marianne* met Z. K. H. Prins *Gustaaf van Zweden*, welke morgen zou plaats hebben.

— Van wege het departement van binnenlandsche zaken, is bekend gemaakt, dat naar aanleiding van de openingen aan het Nederlandsche Gouvernement van wege het Rus-Keizerlijke Hof gegeven, met opzigt tot de beginselen, welke bezelve in den oorlog tegen Turkye zal volgen, voor zoo ver betreft de neutrale vaart, de handelaren en verdere belanghebbenden hier te lande verwittigd worden, dat zij, ten aanzien van de verboden of contrabande goederen, zich zullen moeten gedragen aan art. 3, § 3 van de conventie, op den 5 Junij 1801, tusschen Rusland en Groot-Brittannie gesloten; bij welke § de volgende voorwerpen, met uitsluiting van alle andere, als verboden worden erkend, te weten: kanonnen, mortieren, vuurwapenen, pistolen, bommen, granaten, kanonkogels, geweerkogels, geweren, vuursteenen, lonten, buskruid, salpeter, zwavel, kurassen, pieken, degels, draagbanden, partoentassen, zadels en toomen, met uitzondering in alle gevallen van zoodanige hoeveelheid van al deze voorwerpen, als

(*Het vervolg op den kant van deze blade.*)

Heden verloste voorspoedig van eene DOCHTER, J. E. PLETTERICH, Huisvrouw van

J. HENKES.

LEYDEN 23 Junij 1828.

LEYDEN den 22 Junij 1828. Heden overleed alhier, Mejufvrouw ADRIANA ELIZABETH VEGT, in den ouderdom van bijna 73 jaren.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 25sten Junij 1828.

Holland,	Werkelijke Schuld	2½	pCt.	*f* 54⅛	a 54⅜
	Rest. Uitgestelde dito			1⅛	a —
	Kans-Biljetten			18½	a 19
	Stellen van uitgeloten dito			—	a —
	Amortisatie-Syndic.	4½	pCt.	98½	a 99
	Domein Losrenten	2½	„	94½	a 94⅝
	Handel-Maatschappij	4½	„	88	a 88½
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	5	„	—	a —
	Dito op dito	3	„	71¼	a 71¾
Rusland,	bij *Hope en Comp.*	5	„	100	a 100½
	Ins. op 't Grootb.	6	„	53	a 53½
Pruisen,	Obl. Neg. Londen	5	„	108¾	a 109¼
	dito in Londen van 1822			—	a —
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½	pCt.	20½	a 21
	Nieuwe geldl. van 1822			9	a 9½
Oostenr.,	Obl. bij *Geller en Comp.*	5	„	79	a 79½
	dito	4	„	64½	a 64¾
	Certificaten	2½	„	42½	a 43
	Neg. Metaliek	5	„	89¾	a 90¼
	Dito Bank-Actien			1300	a 1310

Door *finale kwitteering*, wordt UIT DE HAND TE KOOP gepresenteerd, drie voor eene *Manufactuurwinkel* wel ingerigte WINKEL-KASTEN, benevens de nog voorhanden zijnde GOEDEREN, als: Katoenen, Neteldoeken, Banten, Brabandsche- en Uring's Kanten, Tullens, enz. enz. Te bevragen bij de Eigenaresse, op de Botermarkt, het tweede huis van de Koortbrugsteeg, Wijk N°. 39, alhier, die ilmiddels voortgaat met den *Uitverkoop* der *Goederen*, alles tot verminderde prijzen.

Leyden den 23 Junij 1828.

UIT DE HAND TE KOOP, een groot, hecht, sterk en wel doortimmerd HUIS, voorzien van verscheiden boven- en beneden-Vertrekken, alle behagijen, voorts alle vereischten, welke bij een wel ingerigt Huis gevorderd worden, benevens eene zeer groote en fraai aangelegde Tuin achter hetzelve, staande en gelegen op een der voornaamste Gragten binnen Leyden. — Nader informatie te bekomen, hetzij in persoon of met *gefrankeerde* brieven, bij den *Timmerman* M. FRANCHIMON, te Leyden voorhoemd.

J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 30 Junij 1828, des namiddags ten half drie ure, te Amsterdam in *de witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteeren te verkoopen: Eene extra mooije nieuw aangekomene partij Vuren en Grenen, Noordsche-, Memelsche-, Dantziger-, Riga-, Nerva- en Windauer Balken, Dantziger- en Memelsche Deelen, Windauer- en Nerva Sparren, Juffers, Twaalf Elkens, Kolvers, een partijtje Ipe Platen en Planken, en andere HOUTWAREN. Liggende in de Oude Schans en op de Wallen.

Bij A. EN J. HONKOOP, Boekhandelaars te Leyden, is van de pers gekomen en alom verzonden:

F. VAN CATS SMALLENBURG, LEERBOEK DER SCHEIKUNDE, 2e Stuk te Afdeeling, gr. 8vo. à *f* 2. 40.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

---

noodig mogt zijn ter verdediging van het schip en van deszelfs bemanning.

LEYDEN den 26 Junij. Onder het zetten dezer Courant ontvangen wij de Batavische Nat. Courant van den 24sten dezer, luidende als volgt:

„Volgens de daarin voorkomende rapporten blijft de gezondheid van den oorlog reeds de helft. De muitelingen konden het land in omtrent Verooijen zich dan hier, dan daar, maken aanhoudende expeditien noodzakelijk, nemen, weldra de vlugt en komen even snel terug. In alle gevallen leggen onze troepen beleid, moed en volharding aan den dag, en behouden de overhand; maar het bevredigend staatkundig beleid, schijnt, bij stroom, het beste middel te zullen wezen om een final rustig einde aan den staat van zaken te maken. Wij zullen nader hierop terug komen en de benoemingen mededeelen.

ZEETIJDING.

Secretarie onzer Admiraliteit zijn in Texel binnengekomen H. J. Hoogvink, van Bilbao. Deze is na vijftien dagen quarantaine opgelegen; J. Hasnoot van Lissabon; J. G. Boeker, van Bajonne; J. B. Hondriger, van Noorwegen; B. A. Visser, van Oporto; J. R. Bosnigt, van Londen; N. Hartis, van Ladrville; C. Feer, van Groix, en A. Bergmijn, van Dramme, alle drie van Memel.

In het Vlie zijn binnengekomen P. P. Dykstra, van Liverpool; L. Folk en N. Madsen, van Dramme, O. F. de Haan, van Drobak; D. C. Danielsen en J. E. Bart, van Ostrisoer, G. A. de Boer, van Oudsoer, te Terschelling binnengekomen K. J. Doljes, van Drontheim; T. D. Hmit, van Wismar, en A. P. Andersen, van Tonderen.

Kapt. Dykstra is in het Vlie binnen, rapporteert, den 16 dezer in goeden staat te hebben zien zeilen een Hollandsche Oost- of Westindiaarder, zoo veel men zien konde toonde dezelve vlag N°. 4.

Van het schip *the Princess Victoria*, Kapt Matthews, van Londen naar Batavia en Singapore, den 27 Junij 1827 van Dover vertrokken, heeft men sedert niets vernomen.

Arrivementen: Te Havana Kapt. S. Endicott, C. van Kranen, van Antwerpen; te Smirna Sooling en B. J. O. Bear, van Antwerpen; te Amsterdam, I. v. Mathia, onderstuurman van Amsterdam; te Rotterdam, D. C. Danielsen en B. H. Brandt, van Amsterdam; te Sheerness C. Christian en G. Halbrie, van Rotterdam; te Bremen R. E. Kock, van Zwolle, en te Lissabon M. Knudse, beide van Antwerpen, D. H. Kramer en P. Hasnoot, van Amsterdam; te Cork A. Hakreyns, van Antwerpen; te Leverpool H. v. Wyk, van Harlingen, J. Parlevliet, van Rotterdam, en A. E. Pot, van Antwerpen; te Topsham A. v. d. Kaa, van Brussel; te Gravesend J. Renken, van Antwerpen; te Calloway, S. Fischer, R. Cubier, van Harlingen, K. de Vos en F. v. d. Perre, van Ostende; te Kapt. de Vos en F. v. d. Perre, van Ostende; te Vernouth J. Formijn, en te Wello W. Pennington, beide van Rotterdam; te Hull J. Lark, van Antwerpen, N. Heybloken het schip *Katarina Maria*, van Amsterdam; M. Wellingham en J. Atkinson, van Rotterdam, J. J. Hut, van Harlingen, H. Middens, van Zwolle, Kapt. Puister, van Groningen; te Bridlington H. Adriaans, van Amsterdam; te Shields C. Christian en G. Halberg, van Rotterdam; te Bremen R. E. Kock, van Zwolle, en te Lissabon M. Knudse, beide van Antwerpen, D. H.